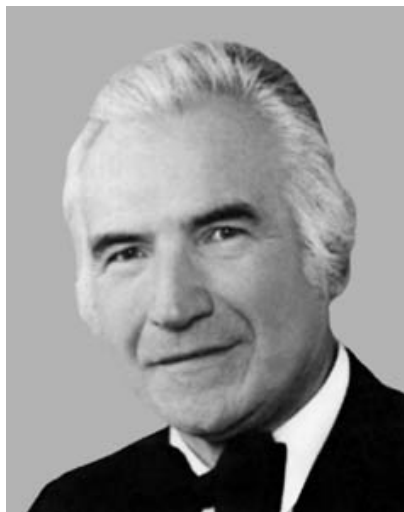

АНТОНОВИЧ Мирослав Іванович (01. 03. 1917, м. Долина, нині Івано-Фр. обл. — 11. 04. 2006, м. Утрехт, Нідерланди) — оперний співак (баритон), диригент і музикознавець. Доктор музикознавства (1951). Заслужений діяч мистецтв України (1997). Дійсний член НТШ (1984). Навч. в укр. гімназії у Львові (1931–36). Від 1936 вивчав музикознавство у Львів. університеті (викл. А. Хибінський), вокал — у Вищому муз. інституті (сольний спів — у [О. Бандрівської](#), диригування — у [М. Колесси](#)), 1939–41 — навч. у Львів. консерваторії. 1941–42 склав екзамен у Віден. муз. академію. Закін. музикознав. факультет Утрехт. університету в Нідерландах (1950, викл. А. Смієрс), де 1951 захистив докт. дис. про франко-фламанд. композитор. школу 15–16 ст. У 1953–54 поглиблював знання в Гарвард. університеті (США, викл. О. Гомбоші). Від 1951 — асист., 1954–82 — науковий співробітник Утрехт. університету. Від 1967 — проф. Укр. катол. університету в Римі. 1939–42 — опер. і концерт. співак у Львові, 1942–45 — у містах Лінц та Ліцманштадт (Австрія). Серед опер. партій: Ренато, Ріголетто («Бал-маскарад», «Ріголетто» Дж. Верді), Себастьяно («Долина» Е. д'Альбера), Малатеста («Дон Паскуале» Г. Доницетті) та ін. 1946–48 — керівник табір. театру (табір для переміщ. осіб) в Новому Ульмі (Німеччина), 1948–50 — викладач і кер. хору укр. духов. семінарії в Кулемборзі (Нідерланди), 1951–91 — засн. і кер. Візантій. хору в Утрехті, у складі якого співають лише голландці; у репертуарі — укр. церк. та світська музика. Виступав у країнах Європи та Америки (1990 — в Україні), записав на платівки та

касети багато укр. муз. творів. Виголошував доп. з питань укр. музики на міжнар. музикознав. конгресах в Утрехті (1951), Оксфорді (1955), Парижі (1957), Зальцбурзі (1964). Після смерті А. Смієрса продовжив і завершив найповніше академ. видання творів Ж. Дебре. Член Міжнар. музикознав. спілки та Спілки музикознавців Нідерландів, НТШ у США. Найвищі нагороди Нідерландів — Золота медаль та звання офіцера Лицар. ордену (1976).

Основні праці

Збірка пластичного мистецтва Музею визвольної боротьби України в Празі // Назустріч. 1935. № 10; Один з ювілеїв німецького романтизму: В 150-ліття народин Йозефа фон Айхендорфа // Там само. 1938. № 7/8; Українські співаки на Московщині в 17 ст. // Зб., присвяч. пам'яті З. Кузеля // Зап. НТШ. Париж, 1961. Т. 169; The Chants from Ukrainian Heirmologia. Bilthoven, 1974; Кошиць Олександр Антонович – композитор церковної музики і диригент. Binnep, 1975; Fünfstimmige altukrainische Vokalkonzerte aus einer jugoslavischen Quellen. Wiesbaden, 1977; Libata Dei Virgo: A melodie Self-Portrait of Josquin des Prez. London, 1977; Станіслав Людкевич – композитор, музиколог // Дзвони. 1980. Ч. 3–4; Ukrainische geistliche Musik. Ein Beitrag zum Kirchenmusik Osteuropas. München, 1990; Musica sacra: 36. ст. з історії укр. церковної музики. Л., 1995.

Рекомендована література

1. Водяний Б., Олексин Г., Ціж М. Короткий словник діячів української музичної культури. Т., 1992;
2. Ясіновський Ю. До бібліографії музикознавчої спадщини Мирослава Антоновича // Зап. НТШ. Пр. Музикозн. комісії. Л., 1993. Т. 126;
3. Гамкало І. Тисячолітня традиція української музики // Сучасність. 1994. № 4;
4. Його ж. Подвижник мистецтва і науки // КіЖ. 1995, 1 берез.
5. Долгий О. По світу з українською піснею // Музика. 1996. № 1;
6. Яворський Е. Людина – легенда // УК. 1996. № 9/10;
7. Полек В. Біографічний словник Прикарпаття. Ів.-Ф., 1993.

І. Д. Гамкало

Бібліографічний опис:

Антонович Мирослав Іванович / І. Д. Гамкало // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-43005>. - Останнє поновлення : 2017.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).